

Det räcker inte med kaffe

Det viktigaste för hemlösa är en bostad, försörjning, behandling och sysselsättning. Kaffe, macka och lite mat i magen är inte nog!

I december varje år börjar frivilligorganisationer kampanja för hemlösa. Inget ont i det. Alla tycker väl att julmat och gemenskap är viktigt, speciellt under julhelgen och för alla som saknar ett hem och kanske familj. Dessutom är det kallt ute.

Stadsmission brukar sticka ut mest, de har alltid satsat stort på marknadsföring. Så sitter det också toppar från näringslivet i dess styrelse. Alla föreningar styrs dock inte av näringslivets toppar. I både Ny Gemenskap och föreningen Convictus styrelser sitter det framförallt brukarrepresentanter. Alla är föreningar som vänder sig till hemlösa i Stockholm. Det som skaver är att frivilligorganisationerna får så stor uppmärksamhet och hyllas för sina tillfälliga insatser med mat och kaffe. Se bara på Sven-Harrys luncher till hemlösa i museet i Vasaparken i Stockholm.

Det som de hemlösa får ett överflöd av är just mat, kaffe och smörgås. Efter att ha arbetat tio år i branschen vet jag att det finns en samlad uppfattning bland hemlösa och professionella: Det viktigaste för hemlösa är en bostad, försörjning, behandling och sysselsättning.

Otaliga gånger blev jag uppringd av företag och restauranger som erbjöd mat. I mängder – så att flera organisationer var tvungna att tacka nej.

Också diakoner och kyrkor serverar kaffe och smörgås – på Plattan etc. Det är lätt och behjärtansvärt. Men ett månadskort till resor skulle antagligen uppskattas mer – det som kommunen drog in för dem som inte var arbetssökande. Nu

får många ibland gå långa sträckor för att ta sig till ett härbärke, även när det är kallt ute.

I dessa kampanjtider är det viktigt att veta att kampanjerna inte leder till något annat än just mat i magen.

Viktigare vore att satsa på fler egna boenden för hemlösa, särskilt i dessa tider då det gäller att ha pengar för att få en bostad. Arbete och pengar. Något som de flesta hemlösa saknar.

Nästa steg är väl att frivilligorganisationer kampanjar för alla utförsäkrade, med erbjudande om soppkök och smörgåsar. Då är vi tillbaka till Strindbergs Röda Rummet i slutet av 1800-talet.

Claudette Skilving är socionom och tidigare enhetschef i Stockholm, medlem i SocialPolitiks redaktionskommitté. En av skribenterna i [Panterbloggen](#)

Krönikan är publicerad i senaste numret av SocialPolitik

[Beställ hela Socialpolitik 4/2012 här!](#)